

Raad van Toezicht op de Advocatuur
Wilhelminaplein
Curaçao

66917

Op heden, 1
7-10-14
ter Griffie van het
Gerecht in Eerste Aanleg
van Curaçao, ingediend.
De Griffie.

Curaçao, 7 oktober 2014

Betreft: Klachten Cramm en anderen

Mede namens de heren E. Sulvaran en A. Eustatius, verzoek ik uw aandacht voor het navolgende.

Ook in tuchtzaken mag het niet ontbreken aan onpartijdige rechters in de zin van artikel 6, eerste lid, EVRM. In dit verband wijzen wij op het navolgende.

1. Mr. M.W. Scholte

Voorafgaand aan de nog plaats te hebben behandeling van de tegen ons aanhangig gemaakte klachten, hebben wij, inmiddels dus, twee verzoeken tot wraking van de huidige voorzitter van de Raad van Toezicht, mr. M.W. Scholte, ingediend.

In beide verzoeken hebben wij aangegeven dat de vooringenomenheid van mr. Scholte gestoeld is op het feit, dat ook zij een rechterlijke beschikking, gelijk, althans soortgelijk aan beschikkingen, die door ons stevig zijn bekritiseerd en die onderwerp vormen van en in de tegen ons geëntameerde tuchtrechtelijke procedures en daar dus onlosmakelijk mee verbonden zijn. Daarbij hebben wij, niet alleen relevante jurisprudentie, maar ook de concrete beschikking van mr. Scholte, met parketnummer 500.1295/10, en de nadien door haar opgemaakte "intrekkingbeschikking", met eenzelfde parketnummer, ter onderbouwing van ons wrakingsverzoek, overgelegd¹. Dit dus in combinatie met de harde kritiek, die wij tegen dit soort beschikkingen hebben geventileerd.

Het spreekt ook voor zich dat dit geheel de persoon van mr. Scholte moet hebben geraakt, waardoor ook als vaststaand mag worden aangenomen dat daarmee mr. Scholten een persoonlijk belang heeft in of bij de beoordeling van de klachten tegen ons, die immers onlosmakelijk verbonden zijn met onze harde kritiek op foute rechters. Hierdoor is er dus ook op zijn minst sprake van een ontoelaatbare subjectieve dan wel objectieve (schijn van) partijdigheid bij mr. Scholte.

In beide tuchtrechtelijke beschikkingen van de wrakingskamer van de Raad van Toezicht is, geheel ongemotiveerd, aan dit onderbouwd wrakingsverzoek voorbijgegaan². Wij

¹ Bijlage 1.

² Bijlagen 2 en 3.

beschouwen dit handelen of, juister gezegd, dit nalaten als een ernstige vorm van rechtsweigerings door de wrakingskamer van de Raad van Toezicht.

Er is hierdoor sprake van een uitzonderlijke omstandigheid, zoals in de jurisprudentie, wordt geoordeeld. De omstandigheid dat de wrakingskamer tot twee keer toe geweigerd heeft om op ons voormelde wrakingsgrond in te gaan, levert natuurlijk ook een nog zwaarder wegende aanwijzing op dat onze vrees dat sprake is van voor ons zeer gevaarlijke vooringenomenheid gegrond is. Immers, niet is begrijpelijk waarom de Raad van Toezicht, tot tweemaal toe, ongemotiveerd, geweigerd of nagelaten heeft om op onze uitdrukkelijk aangevoerde en met jurisprudentie onderbouwde wrakingsgrond een oordeel te geven. Wij zijn daarom gedwongen om aan te nemen dat deze Raad weigert stappen te ondernemen die er voor zorgen dat de schijn van partijdigheid effectief wordt weggenomen, althans dat deze Raad bewust deze wrakingsgrond uit de weg gaat.

Wij zijn echter nog steeds volledig van oordeel dat het hoogst onwenselijk is dat mr. Scholte, die dezelfde soort fouten als die welke wij zwaar bekritisieren, als voorzitter van de Raad van Toezicht, de klachten tegen ons zal mogen beoordelen en zich - anders dan verstandig zou zijn geweest - niet uit de behandeling en beoordeling van de klachten tegen ons heeft teruggetrokken. Wij verwijzen nogmaals naar de volgens de jurisprudentie als uitzonderlijk aan te merken omstandigheden, die zwaarwegende aanwijzingen opleveren ten aanzien van de vooringenomenheid of partijdigheid van mr. Scholte en/of de aan te nemen schijn daarvan. In alle redelijkheid kan niet aangenomen of verwacht worden dat mr. Scholte door ook haar eigen 'foute' beschikking, de harde verwijten van ondergetekenden aan ook haar adres, de wrakingprocedures tegen haar en de onderhavige brief volstrekt 'onbewogen' is gebleven of blijft.

De omstandigheid dat de hier bedoelde wrakingsgrond nog steeds onbeantwoord is gebleven en dus ook geheel ongemotiveerd ter zijde is geschoven, staat er niet aan in de weg dat de onpartijdigheid van de eerder tot tweemaal toe en tot nu toe tevergeefs gewraakte rechter, nog steeds de rechtens voorgeschreven toets (zie de door ons overgelegde jurisprudentie) niet wederom aan de orde kan komen in het kader van een klacht over de schending van het fundamentele recht op behandeling van de zaak door onpartijdige rechters, zoals, onder meer, neergelegd in artikel 6, eerste lid, EVRM³.

Uit de jurisprudentie van het EHRM kan worden afgeleid dat de eis van objectieve onpartijdigheid een belangrijke aanvulling vormt op die van subjectieve partijdigheid, nu deze laatste doorgaans moeilijk te bewijzen is. Voor objectieve onpartijdigheid dient *elke objectief gerechtvaardigde twijfel* omtrent de rechter te worden uitgesloten. Reeds de objectieve schijn van partijdigheid moet volgens het EHRM worden vermeden, hetgeen verband houdt met het adagium: "Justice must not only be done, but also seen to be done". De bij ons bestaande vrees dat mr. Scholte, ten opzichte van ons, een vooringenomenheid koestert, althans dat de schijn daartoe aanwezig is, is dan ook objectief gerechtvaardigd.

Wij zullen dan ook bij de eerstvolgende gelegenheid mr. Scholte wederom wraken met het zeer uitdrukkelijke verzoek om nu wel op onze wrakingsgrond als boven aangegeven, in te

³ Vgl. HR 31 oktober 2000, ECLI:NL:2000:AA7956 en HR 2 december 2005, ECLI:NL:HR:2005: AU7352.

gaan en daar een oordeel over te vellen. Niet is namelijk aanvaardbaar dat daaraan voorbij wordt gegaan zonder enige motivering daarvoor te geven of die af te wijzen.

2. Leden Advocaten

Wie bevooroordeeld is mag natuurlijk geen recht spreken. Elk jurist behoort dit principe te kennen. Nu advocaten, voorafgaand aan de behandeling van de tegen ons gerichte klachten door de Raad van Toezicht, al over die klachten in een vergadering hebben beraadslaagd en gestemd, in de zin dat zij hebben aangegeven of voor of tegen die tegen ons ingediende klachten te zijn, is er ook te hunner aanzien zonder meer sprake van (schijn van) partijdigheid.

Hier gaat het bovendien om een kwestie van het simpel de wet lezen⁴. Iedere advocaat, die het hier aan de orde gestelde basisbeginsel en de wet zal willen schenden, door, als tuchtrechter, deel te nemen aan de Raad van Toezicht, die de tegen ons ingediende klachten zal behandelen, zullen wij, met de wet in de hand, wraken. Zeker die met een dubbele agenda van wie wij nooit een eerlijk proces mogen verwachten.

De overweging van de wrakingkamer van de Raad van Toezicht dat het onwaarschijnlijk is om advocaat-leden voor de Raad van Toezicht te vinden⁵, doet niet anders oordelen en vind ook geen steun in het recht, te meer nu nergens in de wet staat voorgeschreven dat uitsluitend advocaten als lid van de Raad van Toezicht mogen optreden.

Het wezen van ook het tuchtrecht ligt in de 'onpartijdige' geschillenbeslechting. Dat is een harde eis van het recht. Haast om ons te berechten, niet op het recht steunende kromme overwegingen, dan wel rechtsweigering, zal ons niet van onze koers, om in alle opzichten een eerlijk proces te eisen, kunnen doen afwijken.

3. Wraking op voorhand

Opdat daarover geen enkel misverstand zal kunnen bestaan of gesteld zou kunnen worden dat wij te laat komen met een wraking van enige advocaat, die als lid van de Raad van Toezicht, als tuchtrechter wil optreden in de behandeling van de tegen ons ingediende klachten, delen wij u reeds nu mede dat wij iedere advocaat, die zich met de beraadslaging en/of stemming over die klachten heeft ingelaten, bij deze op voorhand wraken. Iedere advocaat, die tuchtrechter wil zijn, weet dat hij of zij zich aan voormeld basisbeginsel en de wet heeft te houden. Zo nodig zullen wij het wrakingsmiddel dus wederom instellen.

Voor wat betreft de verdere gang met betrekking tot de behandeling van de klachten wijzen wij nog op het navolgende.

4. De ontvankelijkheid van de klagers

De klagers hebben geen van allen iets te doen met de rechter tegen wie wij zware kritiek hebben geuit (mr. Mijnsen) of de corrupte directeur van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten (Tromp). Deze klagers hebben dus geen enkele bemoeienis met de

⁴ Artikel 28 Advocatenlandsverordening.

⁵ Bijlage 3.

onderliggende feiten van onze harde kritiek. De Raad van Toezicht zal nooit zover kunnen gaan om niet belanghebbenden 'extra legem' een bevoegdheid toe te kennen om als klagers tegen ons op te treden.

Een beperking van ons recht om ons te uiten middels kritiek, zoals door klagers gewenst, waarbij voorop staat hoe onze uitlatingen subjectief door klagers worden ervaren, komt in strijd met het legaliteitsbeginsel, is niet handhaafbaar en past niet binnen het idee van tuchtrecht voor advocaten, omdat het tuchtrecht dan allerlei subjectieve gevoeligheden van ieder individu zal moeten beschermen. Zelfs afkomstig van niet belanghebbenden, die ook zeker, voor wat betreft de vormgeving, die wij aan onze kritiek wensen te geven, niet onze rolmodellen zijn of kunnen zijn. Het belang van de advocaat dat hij zich alleen behoeft te verantwoorden jegens degene, die op die verantwoording als rechtsreeks belanghebbende aanspraak mag maken, is een niet te miskennen belang.

Het gaat klagers duidelijk om ons reputatieschade met maatschappelijk effect te berokkenen. Zij hebben geen van allen iets van doen met Tromp of Mijnssen, laat staan met de onderliggende feiten. Zij zijn dan ook allemaal evidentelijk niet ontvankelijk met hun zinloze en subjectief door hen ingevulde klachten. Zij hebben geen van allen *rechtstreeks belang*. Het zich opwerpen als verdediger van een ander is in het tuchtrecht niet mogelijk. Wij menen daarom dat klagers, nu er geen rechtsgrond is om enig klachtrecht voor hen op te baseren, niet ontvankelijk beoordeeld moeten worden in hun klachten.

Gezien het voorgaande menen wij er belang bij te hebben dat primair klagers worden bevolen om hun rechtsgrond om te mogen klagen tegen ons te onderbouwen en dat de Raad van Toezicht, vervolgens, na ons daartegen te voeren verweer, oordeelt of zij enig recht om tegen ons te klagen hebben en, zo zij dat, zoals wij van oordeel zijn, niet hebben, klagers direct niet ontvankelijk zal verklaren in hun klachten.

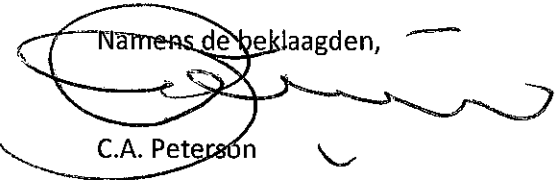
Voor moraalridders is er in het tuchtrecht niet echt plaats. Wij hebben in ieder geval geen wettelijke grondslag voor deze klachten kunnen vinden en horen graag van klagers en de Raad van Toezicht, waarop klagers hun klachten nu precies baseren, respectievelijk waarop zij die volgens de Raad van Toezicht mogen baseren, voordat nog meer schade aan ons en onze kantoren wordt veroorzaakt.

5. Behandeling van de klachten

Mocht aan de sub 4 bedoelde niet ontvankelijkheid van klagers voorbijgegaan worden door de Raad van Toezicht en het tot een behandeling, met daartoe bevoegde tuchtrechters, van de klachten mogen geraken, dan delen wij de Raad van Toezicht bij deze mede dat de 20 minuten, welke de Raad van Toezicht ons lijkt te willen gunnen om ons tegen de klachten te verweren, volstrekt onvoldoende en dus ook onaanvaardbaar zijn voor ons. Het gaat hier om de wens om zware inbreuken te plegen op onze fundamentele rechten en daar moet men voorzichtig en niet al te lichtzinnig mee omgaan. Klagers wensen namelijk dat de op een na zwaarste sanctie in het professionele leven van de advocaat wordt opgelegd. Wij zullen daar zeer uitgebreid en onderbouwd verweer tegen willen voeren en wensen dat genoegzame tijd daarvoor wordt ingeruimd.

Het verzoek is, echter, om vooreerst de preliminaire vraag van de ontvankelijkheid van de klachten en/of klagers te behandelen, zodat alsdan een behandeling van de bodemvraag, welke ongetwijfeld weer onnodig veel negatieve publiciteit van figuren met verscholen agenda's zal veroorzaken, achterwege zal kunnen blijven. Aldus wordt, doordat geen inhoudelijke behandeling nodig zal zijn, ook tijdverspilling voorkomen.

Namens de beklaagden,

C.A. Peterson

BIJLAGE /

OPENBAAR MINISTERIE

Parket van de Officier van Justitie Curaçao

De Tempel Emanuel, Hendrikplein z/n tel (5999)-434-2100
Willemstad, Curaçao fax (5999)-461-1888/461-3328

AKTE VAN UITREIKING

parketnummer : 500.01295/10

De Officier van Justitie te Curaçao.

Akte van uitreiking van gerechtelijk schrijven: Beschikking Gevangenhouding

uitgaande van :
bestemd voor:

naam :
voornamen :
geboren op : 04 Mei 1966 te Curaçao.
wonende : Curaçao

thans verblijvende: in het Huis van Bewaring
 op het Politiewacht te Cellen complex Rio Canario of Barber
 in het Gouvernements OpvoedingsGesticht (G.O.G.)

Heden, 14 december te 15¹⁰ uur, heb ik, Hoof RRP
Politie, het hierboven bedoeld gerechtelijk schrijven;

Ambtenaar van

uitgereikt aan de geadresseerde in persoon. _____

uitgereikt aan de geadresseerde in persoon en alsmede aan de ouders

genaamd, _____

te _____

omdat de geadresseerde niet werd aangetroffen op het bovenstaande adres, uitgereikt

aan: _____

die zich op dat adres bevond en die zich bereid verklaarde het schrijven in ontvangst te nemen en onverwijld aan geadresseerde te doen toekomen.

niet kunnen uitreiken, omdat op het bovenstaande adres niemand werd aangetroffen.

niet uitgereikt, omdat

volgens mededeling van degene die zich op het bovenstaande adres bevond, de geadresseerde daar niet woont en daar ook niet verblijft.

degene die zich op het bovenstaande adres bevond, het schrijven niet in ontvangst wild nemen.

de in de adressering aangegeven woning niet bestaat.

gedagvaard om te verschijnen ten tijde, ter plaatse en tot het doel als in het dagvaarding omschreven, sprekende met en afschrift van het dagvaarding en van deze akte latende aan door plakking van een afschrift hiervan aan de Hoofd-deur van de gehoorzaal op het Stadhuis alwaar het Hof zitting houdt.

Deze akte heb ik, de voornoemde Ambtenaar van Politie, ter plaatse van mijn bevindingen en handelingen in persoon opgemaakt op ambtseed/ambtsbelofte en terstond ondertekend.

De Ambtenaar van Politie voorgenoemd,

Het in deze akte bedoelde gerechtelijk schrijven is aan mij uitgereikt.
Voor ontvangst:

Naam: _____

(handtekening)

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO
RECHTER-COMMISSARIS BELAST MET DE BEHANDELING VAN
STRAFZAKEN
BESCHIKKING GEVANGENHOUDING

Parketnummer: 500.01295/10

Door de officier van justitie bij het gerecht in eerste aanleg, van Curaçao, is een vordering ingediend strekkende tot het verlenen van een bevel tot gevangenhouding tegen:

geboren op 4 mei 1966 op/te Curaçao
Thans alhier gedetineerd

De verdachte bevindt zich in voorlopige hechtenis op grond van een bevel tot (verlenging van de) bewaring.

De officier van justitie heeft bij zijn vordering de processtukken overgelegd.

De verdachte is op de vordering gehoord. Van het verhoor is proces-verbaal opgemaakt.

BEOORDELING VAN DE VORDERING

De rechter-commissaris is van oordeel dat de bezwaren en gronden, die tot de bewaring hebben geleid, ook thans nog bestaan.

De navolgende beslissing is genomen op grond van de artikelen 95, 98, 100 en 101 van het Wetboek van Strafvordering.

BESLISSING

Beveelt dat de verdachte **zal worden gevangengehouden**
voor een termijn van zestig dagen;

Bepaalt dat de voorlopige hechtenis op grond van dit bevel wordt ondergaan in het Huis van Bewaring op Curaçao.

Aldus gegeven op Curaçao op 14 december 2010 door mr. M. W.Scholte , rechter-commissaris, belast met de behandeling van strafzaken, in tegenwoordigheid van de griffier,
A. Candelaria-Pardesie
w.g. A. Candelaria-Pardesie

w.g. mr. M. W.Scholte

B. Jussen

Voor eensluidend afschrift;
De griffier van het Gerecht in Eerste Aanleg van Curaçao
v/d:

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

RECHTER-COMMISSARIS BELAST MET DE BEHANDELING VAN
STRAFZAKENBESCHIKKING AFWIJZING GEVANGENHOUDING tevens houdende
INTREKKING BESCHIKKING GEVANGENHOUDING

Parketnummer: 500.01295/10

Op 8 december 2010 is door de officier van justitie bij het gerecht in eerste aanleg, zittingsplaats Curaçao, een vordering ingediend strekkende tot het verlenen van een bevel tot gevangenhouding tegen:

geboren op 4 mei 1966 te Curaçao
thans alhier gedetineerd

Verdachte bevindt zich in de voorlopige hechtenis op grond van een bevel (verlenging) bewaring.

De officier van justitie heeft bij zijn vordering de processtukken overlegd. De verdachte en zijn raadsman zijn op 14 december 2010 op de vordering gehoord. Van het horen is proces-verbaal opgemaakt.

BEOORDELING VAN DE VORDERING:

Verdachte wordt verdacht van (medeplegen van) een schietincident op 3 november 2010, bedreiging op 5 november 2010 en vuurwapenbezit op 3 en/of 5 november 2010.

Ter raadkamer is door de rechter-commissaris mondeling mede gedeeld dat deze van oordeel is dat aan de door de officier van justitie verschaftte gegevens onvoldoende ernstige bezwaren kunnen worden ontleend om de vordering tot gevangenhouding toe te wijzen, zodat deze vordering wordt afgewezen. Bij voornoemde mededeling waren de verdachte, de raadsman en de officier van justitie aanwezig.

Van voornoemde mondelinge afwijzing bevel gevangenhouding is schriftelijke aantekening gemaakt in het proces-verbaal van verhoor van verdachte in het kader van de gevorderde gevangenhouding.

Na de behandeling van de zaak van verdachte ter raadkamer, heeft de raadsman de rechter-commissaris er op geattendeerd dat aan de verdachte een "beschikking gevangenhouding" voor zestig dagen is betekend.

Gebleken is dat zulks, ten onrechte en per vergissing, is gebeurd. De gevangenhouding van de voormelde verdachte is niet bevolen.

De rechter-commissaris bevestigt met de onderhavige schriftelijke beschikking de eerder genomen en uitgesproken mondelinge beschikking. De betekende beschikking gevangenhouding wordt hierbij ingetrokken en vervallen verklaard.

~~De navolgende beslissing is genomen op grond van de artikelen 95, 98, 100 en 101 van het Wetboek van Strafvordering.~~

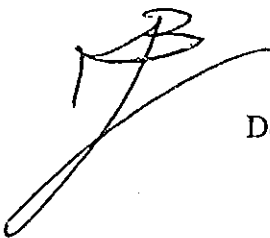
BESLISSING:

De rechter-commissaris **WIJST AF** de vordering van de officier van justitie tot het verlenen van een bevel tot gevangenhouding tegen de verdachte

De rechter-commissaris **trekt in en verklaart vervallen** de betekende beschikking gevangenhouding.

Aldus gegeven op Curaçao op **14 december 2010** door **mr. M.W. Scholte**, rechter in het gerecht in eerste aanleg, optredende als rechter-commissaris belast met de behandeling van strafzaken, in tegenwoordigheid van de griffier, **B. Jussen**.

w.g. B. Jussen

w.g. M.W. Scholte

Voor eensluidend afschrift;
De griffier van het Gerecht in Eerste Aanleg van Curaçao
v/d:

BIJLAGE 2

RAAD VAN TOEZICHT OP DE ADVOCATUUR IN CURAÇAO

Wrakingskamer

BESLISSING op het verzoek binnengekomen op 29 april 2014 van:

mr. A. Eustatius, mr. C. Peterson en mr. E. Sulvaran

verzoekers,

tot wraking van:

mr. M.W. Scholte,

voorzitter van de Raad van Toezicht,

verweerster.

1. Verloop van de procedure

1.1 Bij een op 29 april 2014 ter griffie van het Gerecht in Eerste aanleg van Curaçao ingediend verzoek tot verschoning, met bijlagen, hebben verzoekers verzocht dat verweerster zich als voorzitter, belast met de behandeling van de klachten tegen verzoekers op 7 mei 2014, op voorhand verschoont. Indien verweerster zich niet verschoont, zien verzoekers zich genoodzaakt verweerster te moeten wraken, omdat zij naar de mening van verzoekers onvoldoende onpartijdig is.

1.2 In een e-mail van 5 mei 2014 heeft verweerster aan verzoekers bericht dat zij in het verzoek van 29 april 2014 geen aanleiding ziet om zich te verschonen en het wrakingsverzoek zal doorleiden aan de wrakingskamer.

1.3 Verzoekers en verweerster zijn vervolgens op 7 mei 2014 opgeroepen voor de behandeling van het wrakingsverzoek op 12 mei 2014 door de wrakingskamer, bestaande uit de plaatsvervangend voorzitter van de Raad van Toezicht, mr. F.J. Lourens, en de leden mrs. R.A.P.H. Pols en M.R. Hammoud.

1.4 Op 12 mei 2014 is het wrakingsverzoek in een openbare zitting behandeld. Verzoekers en verweerster zijn verschenen en gehoord. Verzoekers hebben hun standpunt toegelicht aan de hand van schriftelijke aantekeningen en drie extra producties overgelegd. Verweerster heeft gemotiveerd verweer gevoerd tegen het wrakingsverzoek aan de hand van een ter zitting ingediend schriftelijk verweer.

1.5 De wrakingskamer heeft acht geslagen op de tegen verzoekers ingediende klachten en het verweer van verzoekers daartegen, waarvan de behandeling stond gepland op 7 mei 2014.

1.6 Beslissing is bepaald op heden.

2. Het verzoek tot wraking

2.1 Als gronden voor het wrakingsverzoek is, samengevat, het volgende aangevoerd.

2.2 Verweerster heeft als rechter-commissaris op 14 december 2010 een beschikking gevangenhouding genomen, ondertekend en al, zonder dat een raadkamerbehandeling heeft plaatsgevonden en voordat de verdachte en zijn advocaat zijn gehoord. Nadien heeft verweerster in dezelfde zaak een intrekking beschikking gevangenhouding opgemaakt. Dit is eenzelfde gedraging waarover verweerster, als tuchtrechter in de klacht tegen verzoekers, moet oordelen.

2.3 Verweerster heeft een hechte vertrouwensband met de voormalig deken, mr. K. Frielink. Daartoe is aangevoerd dat verweerster en mr. Frielink in het verleden kantoorgenoten zijn geweest en de omstandigheid dat mr. Frielink de advocaat van verweerster is in een civiele procedure. In die civiele procedure heeft het Hof vonnis gewezen op 21 januari 2014. In diezelfde periode kwamen verzoekers, het Hof en de Orde van Advocaten in opspraak. Mr. Frielink heeft openlijk de klacht tegen verzoekers gesteund. Niet is uit te sluiten dat verweerster en mr. Frielink daarover van gedachten hebben gewisseld.

3. Het verweer

3.1 Verweerster heeft, verkort weergegeven, het volgende verweer gevoerd.

3.2 Een in het verleden gemaakte fout in een eerdere zaak levert volgens verweerster geen grond op om te vrezen voor vooringenomenheid van die rechter in een latere zaak. In de klachtzaak tegen verzoekers gaat het niet om fouten van een rechter, maar om de uitlatingen van verzoekers. Voor wat betreft de gang van zaken rondom de beschikkingen van 14 december 2010 heeft verweerster betwist dat zij een beschikking gevangenhouding heeft genomen zonder het horen van de verdachte en zijn raadsman. Verweerster heeft de verdachte in aanwezigheid van zijn raadsman gehoord en de vordering van de officier van justitie mondeling afgewezen. Per abuis heeft zij het concept bevel gevangenhouding getekend, dat daarna aan de verdachte is betekend. Nog voor de behandeling van de volgende zaak heeft verweerster, nadat zij op deze fout was gewezen alle betrokkenen onmiddellijk geïnformeerd dat het schriftelijk bevel gevangenhouding onjuist was, een herstelbeschikking opgemaakt, en de officier van justitie bevolen conform de mondelinge beslissing tot afwijzing van de gevangenhouding te handelen, wat ook is gebeurd. Verweerster heeft opgemerkt dat uit de fout lering is getrokken wat heeft geleid tot aanpassing van de administratieve afhandeling van de raadkamerbeslissingen.

3.3 Mr. Frielink heeft geen klacht ingediend tegen verzoekers. Overigens is niet gebleken van de gestelde betrokkenheid van mr. Frielink bij de klachten tegen verzoekers. Verweerster betwist met mr. Frielink te hebben gesproken over de klachten.

3.4 Volgens verweerster zijn er geen gronden om te concluderen tot subjectieve of objectieve partijdigheid, zodat het verzoek moet worden afgewezen.

4. De beoordeling

4.1 Hoewel de Advocatenlandsverordening niet voorziet in een wrakingsregeling heeft een partij, die gronden meent te hebben om te twijfelen aan de onpartijdigheid van een lid van de Raad van Toezicht de mogelijkheid om dat lid, in casu de voorzitter, te wraken. Volgens vaste rechtspraak geschiedt beoordeling door de Raad van Toezicht zelf (ECLI:NL:HR:2001:AD3995 en de daarbij behorende conclusie ECLI:NL:PHR:2001:AD3995). Daarbij wordt aangesloten bij de regeling van Titel IV van Boek 7 van het Wetboek van Strafvordering.

- 4.2 Gelet op het voorgaande dient te worden beoordeeld of er sprake is van feiten en omstandigheden waardoor de rechterlijke onpartijdigheid schade zou kunnen leiden. Uitgangspunt daarbij is dat een lid van de Raad van Toezicht moet worden vermoed uit hoofde van zijn benoeming onpartijdig te zijn, tenzij zich omstandigheden voordoen, die een zwaarwegende aanwijzing opleveren dat het lid jegens de verzoeker, dan wel het voorliggend geschil, een vooringenomenheid koestert, althans dat de bij de verzoeker dienaangaande vrees objectief gerechtvaardigd is. Hierbij kan tevens de schijn van partijdigheid van belang zijn, maar deze dient objectiveerbaar te zijn.
- 4.3 Anders dan verzoekers hebben aangevoerd, ligt in de tuchtzaak tegen verzoekers niet de gedraging van een lid van het Hof in 1999 ter beoordeling voor, maar - naast andere klachtonderdelen - de wijze waarop één van de verzoekers (mr. Sulvaran) zich in december 2013 als advocaat in de rechtszaal jegens dat lid van het Hof heeft uitgelaten en voorts de kwalificaties die mr. Sulvaran vervolgens in de pers heeft gegeven aan dat lid van het Hof en aan het Hof als geheel. Voor zover verzoekers (de schijn van) vooringenomenheid hebben beoogd te gronden op de omstandigheid dat verweerster in het verleden (in 2010) als rechter-commissaris een gedraging heeft begaan, en een eenzelfde gedraging (in 1999) van een lid van het Hof mede aanleiding is van de tuchtzaak tegen verzoekers, hebben verzoekers onvoldoende onderbouwd dat om die reden moet worden getwijfeld aan de onpartijdigheid van verweerster. Daartoe overweegt de wrakingskamer het volgende.
- 4.4 Met betrekking tot de gang van zaken rondom de vordering gevangenhouding verwijten verzoekers verweerster met name dat zij op 14 december 2010 (opzettelijk) een gevangenhouding heeft bevolen zonder het dossier te bestuderen, en zonder de verdachte en zijn raadsman te horen. Dat is niet komen vast staan. Vast is komen te staan dat verweerster de officier van justitie, de verdachte en zijn raadsman, mr. Sulvaran, heeft gehoord, waarna verweerster het verzoek tot gevangenhouding mondeling heeft afgewezen. De verdachte is daarna in vrijheid gesteld. Het verwijt dat verweerster de beginselen van hoor en wederhoor en het recht op een fair trial heeft geschonden, mist derhalve feitelijke grondslag.
- 4.5 Voor zover de gevolgde werkwijze inhield dat het bevel gevangenhouding op voorhand in concept is opgemaakt en verweerster dit concept - ondanks de mondelinge beslissing tot afwijzing - heeft ondertekend, stelt de wrakingskamer vast dat verweerster - daarop gewezen zijnde door mr. Sulvaran - direct heeft erkend dat er sprake was van een fout. Verweerster heeft de foutieve beschikking hersteld met een intrekkingbeschikking, die tevens inhield de afwijzing van de vordering gevangenhouding. Verweerster heeft daarmee de schriftelijke vastlegging direct alsnog in overeenstemming gebracht met de daaraan voorafgaande gedane mondelinge uitspraak. De wrakingskamer ziet in de gedraging van verweerster geen aanleiding te moeten concluderen tot aanwezigheid van (de schijn van) vooringenomenheid van verweerster ten aanzien van de te behandelen tuchtzaak. Nergens blijkt uit dat verweerster een vooringenomenheid zou koesteren jegens verzoekers vanwege het feit dat mr. Sulvaran verweerster in 2010 heeft gecorrigeerd. Evenmin is gebleken dat sprake is geweest van enige nasleep, anders dan thans in het verzoek tot wraking naar voren is gebracht.
- 4.6 Ten aanzien van het feit dat verweerster ten tijde van het indienen van de klacht tegen verzoekers in een civiele zaak werd bijgestaan door een advocaat, mr. Frielink, overweegt de wrakingskamer als volgt. De persoonlijke opvattingen van een advocaat, de deelname aan een publiek debat waarin de advocaat de klacht ondersteunt en het door verzoekers gestelde vermoeden van betrokkenheid van de advocaat bij de opstelling van de klacht kunnen verweerster als cliënt van die advocaat niet worden toegerekend. De stelling dat niet is uit te sluiten dat de advocaat als voormalig deken van de Orde van Advocaten en verweerster enige woorden- of gedachtewisseling over de opspraak hebben gehad is onvoldoende grond om een schijn van partijdigheid op te kunnen baseren.
- 4.7 Verweerster is elf jaar geleden werkzaam geweest bij het kantoor waar mr. Frielink werkzaam is. Door verzoekers is ter zitting een ongedateerd krantenartikel overgelegd, waarin de naamgever van dat kantoor bepaalde uitlatingen heeft gedaan. Behalve de laakbaarheid van die uitlatingen hebben verzoekers geen

HAR 16/2014

Uitspraak: 20 mei 2014

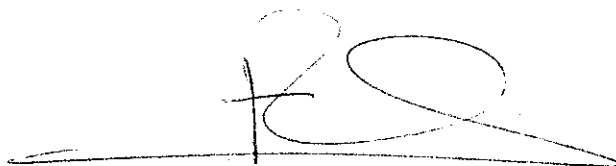
feiten en omstandigheden gesteld, laat staan aannemelijk gemaakt, die meebrengen dat die uitlatingen op enigerlei wijze in verband kunnen worden gebracht met verweerster of haar persoonlijke overtuiging.

4.8 De wrakingskamer komt tot de conclusie dat de door verzoekers aangevoerde omstandigheden, ook tezamen bezien, onvoldoende zwaarwegende aanwijzing opleveren dat verweerster een vooringenomenheid koestert jegens verzoekers dan wel het voorliggende geschil, of dat de bij verzoekers daarvoor bestaande vrees objectief gerechtvaardigd is. Een objectiveerbare schijn van partijdigheid is evenmin aannemelijk geworden.

BESLISSING

De wrakingskamer van de Raad van Toezicht wijst af het verzoek tot wraking.

Aldus gewezen door mr. F.J. Lourens, plaatsvervangend voorzitter, en mr. R.A.P.H. Pols en mr. M.R. Hammoud, leden van de Raad van Toezicht, in aanwezigheid van de secretaris in het openbaar uitgesproken op 20 mei 2014.

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.

W.v. J. Oostma
Voorzitter,

W.v. mr. F.J. Lourens

De Secretaris van de Raad van Toezicht.

BIJLAGE 3

RAAD VAN TOEZICHT OP DE ADVOCATUUR IN CURAÇAO

Wrakingskamer

BESLISSING op het verzoek binnengekomen op 13 juni 2014

HAR 25/14

RvT 66604 / 66917 / 66447

mr. A Eustatius, mr. C. Peterson en mr. E. Sulvaran

verweerders in de tuchtrechtelijke hoofdzaak

verzoekers tot wraking van:

mr. M.W. Scholte,

voorzitter van de Raad van Toezicht,

verweerster.

1. Verloop van de procedure

1.1 Bij een op 13 juni 2014 ter griffie van het Gerecht in Eerste aanleg van Curaçao ingediend verzoek tot wraking, met bijlagen, hebben verzoekers, verder de noemen: Sulvaran c.s., verzocht het verzoek tot wraking van verweerster, verder te noemen Scholte, gegrond te verklaren.

1.2 Sulvaran c.s. en Scholte zijn vervolgens bij brief van 9 september 2014 schriftelijk opgeroepen voor de behandeling van het wrakingsverzoek op woensdag 17 september 2014 door deze wrakingskamer, bestaande uit de plaatsvervangend voorzitter van de Raad van Toezicht mr. W.J. Noordhuizen, mr. A. Huizing, lid, en mr. D.E. Liqui-Lung, plaatsvervangend lid.

1.3 Op 17 september 2014 is het wrakingsverzoek behandeld, Sulvaran c.s. en Scholte zijn verschenen. Sulvaran c.s. hebben voorafgaand aan de zitting bij brief van 16 september 2014 nog enige nadere producties aan de wrakingskamer doen toekomen. Scholte heeft aangegeven deze producties niet te hebben ontvangen. De voorzitter heeft aan Scholte kenbaar gemaakt welke nadere producties zijn overgelegd door Sulvaran c.s.

1.4 De wrakingskamer heeft kennis genomen van de tegen Sulvaran c.s. ingediende klachten in de hoofdzaak en het verweer daartegen alsmede van de stukken die zijn gewisseld ter gelegenheid van het eerste wrakingsverzoek ten aanzien van Scholte en de uitspraak van de wrakingskamer van 20 mei 2014.

1.5 Door Sulvaran c.s. is vervolgens ter zitting het verzoek gedaan tot verschoning, subsidiair wraking van de advocaat-leden van de wrakingskamer.

2. Wrakingsverzoek met betrekking tot mrs. Huizing en Liqui-Lung

2.1 Het verschonings- subsidiair wrakingsverzoek ten aanzien van beide leden van de wrakingskamer is gebaseerd op de omstandigheid dat zij aanwezig waren bij een vergadering van de Orde van Advocaten waarop is gediscussieerd over de door de scheidende deken, enkele advocaten en een particulier ingediende klachten, die onderdeel vormen van de tuchtklacht in de hoofdzaak. Over het handhaven van de door de scheidende deken ingediende klacht is ook gestemd. Mr. Liqui-Lung heeft deelgenomen aan het tellen van de stemmen. Mr. Huizing heeft het woord gevoerd op de vergadering. Ongeacht of zij voor of tegen handhaving van de klacht van de scheidende deken hebben gestemd, zijn zij niet meer onbevangen, aldus Sulvaran c.s. Gezien het bepaalde in artikel 21 van de Advocatenlandsverordening kan geen enkel advocaat-lid van de Raad, die aanwezig was bij die vergadering deel uitmaken van de combinatie van de wrakingskamer. Ter zitting hebben Sulvaran c.s. daaraan buiten de overgelegde pleitnota toegevoegd dat op de desbetreffende vergadering, ondanks stemmingmakerij dat sprake zou zijn van intimidatie om niet te komen, zeer veel advocaten aanwezig waren. Naar aanleiding daarvan hebben Sulvaran c.s. zich ter zitting hardop afgevraagd of er wel advocaat-leden van de Raad van Toezicht te vinden zouden zijn, die aan de door hen gestelde mate van onbevangenheid voldoen. Daaraan werd toegevoegd dat een dergelijke combinatie waarschijnlijk niet te vinden is maar dat dat niet het probleem van Sulvaran c.s. is.

2.2 De advocaat-leden van de wrakingskamer hebben geen aanleiding gezien te verzoeken te worden verschoond van elke bemoeiing in de zaak als bedoeld in artikel 504 Wetboek van Strafvordering.

2.3 Het wrakingsverzoek ten aanzien van haar advocaat-leden wordt door de wrakingskamer niet in behandeling genomen. Daartoe is het volgende redengevend.

2.4 Het is de wrakingskamer ambtshalve bekend, dat het grote moeite heeft gekost om, nadat Sulvaran c.s. een eerste wrakingsverzoek met betrekking tot Scholte hadden ingediend dat door de eerste wrakingskamer werd afgewezen, een nieuwe tweede wrakingskamer samen te stellen. Die moeite is door de Raad van Toezicht nog los van het nu door Sulvaran c.s. naar voren gebrachte argument tot wraking van de advocaat-leden ondervonden. Daar uit het tweede wrakingsverzoek bleek dat het oordeel van de eerste wrakingskamer onderdeel was van de tweede wraking heeft de Raad het in dit geval passend geacht een kamer samen te stellen die niet (mede) bestond uit tuchtrechters uit de kamer die het eerste wrakingsverzoek beoordeelde. De tweede wrakingszitting kon pas doorgang vinden nadat bij Landsbesluit van 1 augustus 2014 nieuwe, aanvullende, plaatsvervangende voorzitters en leden waren benoemd.

2.5 Sulvaran c.s. wisten al op of kort na 9 september 2014 welke advocaat-leden onderdeel van de tweede wrakingskamer zouden zijn. Zij waren op dat moment ook

bekend met de door hen gestelde feiten die zij aan hun wrakingsverzoek van de advocaat-leden van de tweede wrakingskamer ten grondslag hebben gelegd. Niettegenstaande deze omstandigheden, heeft het tot op de zitting van 17 september 2014 geduurd voordat Sulvaran c.s. met hun verzoek om verschoning, subsidiair wraking kwamen.

2.6 In het kader van een goede procesorde - in welk kader in dit geval ook de belangen van Scholte en van de oorspronkelijke klagers in de hoofdprocedure een belangrijke rol spelen in het licht van de omstandigheid dat ook een klachtprocedure op grond van artikel 6 EVRM binnen een redelijke termijn dient te worden behandeld - dient een verzoek tot wraking van een (tucht)rechter van de Raad van Toezicht zo spoedig mogelijk, nadat de verzoeker bekend is geworden met de feiten die hij aan zijn verzoek ten grondslag legt, aanhangig te worden gemaakt. In dit verband wijst de wrakingskamer, nu een wettelijke regeling rond de wraking van tuchtrechters op grond van de Advocatenlandsverordening ontbreekt, naast het al genoemde artikel 6 EVRM, naar artikel 32 lid 1 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, artikel 508 van het ontwerp Caribisch Wetboek van Strafvordering - meer in het bijzonder de ontwerp Memorie van Toelichting op dat artikel, waarin tot uitdrukking wordt gebracht dat het woord "zodra" bedoelt aan te geven dat een eventuele wraking verzocht dient te worden, onmiddellijk nadat zich een incident heeft voorgedaan, aan de hand waarvan bij de verzoeker het gerechtvaardigde vermoeden is ontstaan dat de rechter niet langer onpartijdig is - en artikel 513 lid 1 van het Nederlandse Wetboek van Strafvordering en de daarop gebaseerde gepubliceerde uitspraken.

2.7 Aan die spoed heeft het in het onderhavige geval evident ontbroken zodat Sulvaran c.s. door een in beginsel bijeen te roepen derde wrakingskamer zeer waarschijnlijk niet-ontvankelijke zouden worden verklaard, zonder inhoudelijke behandeling van het verzoek. Daarbij speelt tevens een rol dat Sulvaran c.s. zich dit maal, anders dan in het geval van de verzochte wraking van Scholte, niet eerst tot de advocaat-leden van de (tweede) wrakingskamer hebben gewend met het verzoek zich terug te trekken maar ook met dat verzoek hebben gewacht tot op de zitting.

2.8 Zoals Sulvaran c.s. verder zelf hebben aangegeven, is het waarschijnlijk niet mogelijk advocaat-leden van de Raad van Toezicht te vinden die niet op de hierboven genoemde goed bezochte vergadering aanwezig waren en die dus niet door Sulvaran c.s. op die grond gewraakt zullen worden. De wrakingskamer onderschrijft die observatie, mede gelet op de moeite die het heeft gekost om de onderhavige wrakingskamer, waarvan de plaatsvervangend voorzitter voor de zitting uit Aruba is overgekomen, bijeen te krijgen. Dat zou meebrengen dat opnieuw een tijdrovend proces van aanzoeken en doen benoemen van mogelijk onvindbare advocaat-leden, misschien enkel voor deze zaak, nodig is. Gegeven de omstandigheid dat de (oudste) oorspronkelijke klacht van de scheidende deken in de hoofdzaak dateert van 13 januari 2014, terwijl de daadwerkelijke behandeling van de klacht nog moet aanvangen en daartoe opnieuw moet worden ingeroosterd, acht de wrakingskamer een dergelijke vertraging, in het licht van het belang de klacht binnen redelijke termijn te behandelen, onaanvaardbaar.

2.9 Tenslotte speelt nog een rol dat Sulvaran c.s. al een keer een wrakingsverzoek ten aanzien van Scholte hebben ingediend en dat verzoek, zo blijkt uit het dossier, uitvoerig gemotiveerd en ook inhoudelijk behandeld is. Sulvaran c.s. hebben de gestelde (schijn van) partijdigheid al een keer aan het oordeel van de wrakingskamer onderworpen. Nadien zijn, zoals hieronder nader wordt uiteengezet, geen voor de beslissing van belang zijnde nieuwe feiten of omstandigheden naar voren gekomen, terwijl de beslissing van de eerste wrakingskamer, wat daarvan verder zij, op de aangevoerde gronden niet onderworpen kan worden aan herziening, aanvulling of verbetering.

2.10 Vorenstaande omstandigheden samen genomen brengen met zich mee, dat naar het oordeel van de wrakingskamer sprake is van klaarblijkelijk misbruik van het recht om wraking van een lid van de wrakingskamer op de aangevoerde grond te verzoeken, zodat het verzoek niet in behandeling wordt genomen en Sulvaran c.s. niet-ontvankelijk zijn.

3. Beoordeling van het wrakingsverzoek

3.1 Het door mr. Peterson namens Sulvaran c.s. ondertekende wrakingsverzoek van Sulvaran c.s. is gedateerd 13 mei 2014 en als ter griffie ingekomen afgestempeld op 13 juni 2014. Desgevraagd hebben Sulvaran c.s. verklaard dat het verzoek tot wraking gedateerd moet zijn op 13 juni 2014. De wrakingskamer zal de oorspronkelijke datumaanduiding van Sulvaran c.s. op het verzoek beschouwen als een kennelijke verschrijving; een menselijke fout dus. Daaraan worden geen gevolgen verbonden.

3.2 Zoals hierboven onder 2 is overwogen dient een verzoek tot wraking van een (tucht)rechter van de Raad van Toezicht zo spoedig mogelijk, nadat de verzoeker bekend is geworden met de feiten die hij aan zijn verzoek ten grondslag legt, aanhangig te worden gemaakt. Aan die benodigde spoed heeft het hier ontbroken.

3.3 Sulvaran c.s. hebben niet aangegeven dat zij veel later dan 20 mei 2014 van de inhoud van de uitspraak van de eerste wrakingskamer op de hoogte zijn gesteld. Aan het verzoek zijn geen voor de beslissing van belang zijnde feiten ten grondslag gelegd, die zich ten aanzien van Scholte hebben voorgedaan ná 20 mei 2014. Voor zover van belang was de tekst van de uitspraak van de eerste wrakingskamer op of kort na 20 mei 2014 ter beschikking van Sulvaran c.s. Zij waren – uiteraard – bekend met hetgeen zij in verband met de zitting van 12 mei 2014 aan argumenten naar voren hebben gebracht. Niettemin heeft het tot 13 juni 2014 geduurd voordat Sulvaran c.s. het tweede wrakingsverzoek hebben ingediend. Niet weersproken is dat dit twee dagen vóór de (opnieuw) geplande behandeling van de oorspronkelijke klacht tegen Sulvaran c.s. gebeurde. Van Sulvaran c.s., die zeer ervaren advocaten zijn die, zoals ook uit hun eigen stellingen blijkt, niet schromen om aan de orde te stellen wat in hun ogen onjuist is, had onder die omstandigheden verlangd mogen worden dat zij hun tweede wrakingsverzoek eerder dan 13 juni 2014 in zouden dienen.

3.4 Het wrakingsverzoek ten aanzien van Scholte is op die grond niet-ontvankelijk.

3.5 Ten overvloede overweegt de wrakingskamer nog als volgt.

3.6 Tussen 12 mei 2014 en 17 september 2014 hebben zich geen relevante nieuwe feiten voorgedaan. Niet gebleken is dat zich anterieure feiten hebben voorgedaan waarvan Sulvaran c.s. ten tijde van het indienen van het eerste wrakingsverzoek ten aanzien van Scholte geen wetenschap droegen en redelijkerwijze, na enig onderzoek, ook niet hadden kunnen dragen en die zij dus verschoonbaar niet aan hun eerste wrakingsverzoek ten grondslag hebben kunnen leggen. Dat Scholte bij de behandeling van het eerste wrakingsverzoek zou hebben betoogd dat de tuchtzaak om de uitlatingen van Sulvaran c.s. draait, is geen nieuw feit maar een onderdeel van haar verweer, dat op dat moment aan Sulvaran c.s. bekend was en onderdeel is geweest, althans – voor het geval dat Sulvaran c.s. daarop toen niet zijn ingegaan – had kunnen zijn, van het debat in het kader van de toetsing van de onpartijdigheid van Scholte. Dat de wrakingskamer blijkens de beslissing van 20 mei 2014 in haar rechtsoverweging 4.1 Scholte, volgens Sulvaran c.s. ten onrechte, volgt is geen nieuw feit dat Scholte toegerekend kan worden. Dat de gang van zaken rond de “vergissingsbeslissing” anders zou zijn dan door Scholte ter gelegenheid van de behandeling van het eerste wrakingsverzoek gepresenteerd is ook geen nieuw feit. Partijen hebben een andere visie op de gebeurtenissen van 14 december 2010 maar dat is niks nieuws. Evenmin is een nieuw feit dat Scholte bij gelegenheid van de behandeling op 12 mei 2014 aan heeft gevoerd dat zij de officier van justitie heeft opgedragen te handelen naar haar mondelinge beslissing op het verzoek gevangenhouding. Dat de eerste wrakingskamer daaruit, naar ter zitting van 17 september 2014 is gebleken, ten onrechte geconcludeerd zou hebben dat verdachte daadwerkelijk in vrijheid werd gesteld, terwijl deze in voorlopige hechtenis bleef op grond van een ander bevel (verlenging) bewaring, is geen nieuw feit met betrekking tot Scholte. Dat Scholte op 14 december 2010 de officier van justitie de suggestie aan de hand zou hebben gedaan om een nieuw bevel gevangenhouding te vorderen, is Sulvaran c.s. sinds die dag bekend en levert ten opzichte van de zitting van 12 mei 2014 geen nieuw feit op.

3.7 Tegen de beslissing van de wrakingskamer van 20 mei 2014 is geen (gewoon) rechtsmiddel opengesteld. Het recht op het aanwenden van een rechtsmiddel volgt niet uit het EVRM. De beslissing van de eerste wrakingskamer komt ook niet voor herziening analoog of overeenkomstig artikel 453 Wetboek van Strafvordering in aanmerking (vgl. Hoge Raad 18 december 2012, ECLI:NL:HR:2012:BY6520).

3.8 Het voorgaande komt erop neer dat de tweede wrakingskamer het verzoek tot wraking ten aanzien van Scholte ook op deze gronden niet inhoudelijk had kunnen behandelen.

3.9 In de omstandigheden van het geval ziet de wrakingskamer aanleiding om te oordelen dat een wrakingsverzoek met betrekking tot Scholte, dat is gebaseerd op dezelfde gronden als die zijn aangevoerd in het eerste en het tweede wrakingsverzoek, buiten behandeling zal worden gelaten. In de omstandigheden van het geval ziet de wrakingskamer tevens een aanleiding om te bepalen, dat een wrakingsverzoek met betrekking tot de twee advocaat-leden van de Raad van Toezicht, die bij de voortgezette behandeling van de tuchtzaak tegen Sulvaran c.s. betrokken zijn, en dat gebaseerd is op

HAR 25/14
RVT 66604 / 66917 / 66447

hun aanwezigheid bij de vergadering van de Orde van Advocaten, waarin over het al dan niet doorzetten van de klacht van de scheidende deken is gestemd, eveneens buiten behandeling zal worden gelaten.

BESLISSING

De wrakingskamer verklaart Sulvaran c.s. niet-ontvankelijk.

Aldus gewezen door mr. W.J. Noordhuizen, plaatsvervangend voorzitter, mr. A. Huizing, lid, en mr. D.E. Liqui-Lung, plaatsvervangend lid van de Raad van Toezicht, in aanwezigheid van de secretaris en in het openbaar uitgesproken op 22 september 2014.

Deze beslissing is alleen ondertekend door de plaatsvervangend voorzitter en de secretaris van de Raad van Toezicht omdat de advocaat-leden niet in de gelegenheid zijn deze te ondertekenen.

